

FOTO: RADOŠLAV BERNAT

Nová vlna obrození zasahuje MUSÍME BÝT TOLERANCE SAMA

Evropou obcházejí strážidla postmodernismu, amerikanizace a komputrové revoluce. Ke svatě štvanci na tato strážidla se nespojil nikdo, neboť všichni jsme jejich leskem do značné míry opojeni. První, kdo začíná vysílat varovné signály o glorifikaci mdlého ducha, nejsou počítačové inženýři, jimž stav obecného hlupství značně nahrává k zintenzívnění manipulativních technik, ale bouří se a probouzejí předsunuté hlídky umění, jejichž zdravá umanutost jim velí nedůvěřovat ideologickým tunelářství či knedlíkového kapitalismu.

ni, pro úvahy o světě za mystérii postmodernismu a postkapitalismu. Silící akord naléhavé výzvy klepe i na čela chápavějších pragmatiků. Začínají si uvědomovat, že bez umění nebude obrození a bez obrození ducha nevstane tato záhy již opět vícenásobná země z letargie. A tak se na scénu další vlny obrození vrací umělecké skupiny v otevřenější podobě, jako jeho nepopíratelná páteř. Úterý 1. dubna bylo dnem „Prvního setkání výtvarné skupiny Tolerance '95 se skladateli“. Setkání mělo podobu vernisáže výstavy a kon-

veň nabídnuty na souběžně připraveném CD. V květnu skončí výstava v Praze a bude pak ještě přenesena do Státní galerie výtvarného umění v Mostě a do X centra v Plzni, neboť obě instituce mají na zmíněných aktivitách výrazný podíl. Setkání bylo významné také tím, že se na něm poprvé veřejně představila nově vzniklá Nadace českého umění. Co ještě dodat? Přinejmenším drobný nesouhlas se slovy prof. PhDr. Františka Dvořáka v katalogu výstavy, totiž, „že vlastně už ani nejde o to, něco společným úsilím probouzet, spíš ledacos ještě pro veřejnost zachraňovat.“ Při podrobnějším pohledu je nesporné, že každé skutečné umění prokáže nakonec houževnatost trávy, která se probíje na světlo i přes sebesilnější asfaltovou vrstvu. „Musíme být tolerance sama,“ říkal Jan Werich. Tolerance a naděje jsou spojené nádobí. Jsem přesvědčen, že se ocitáme na začátku období, v němž modernost začne být opět rozlišitelná od módnosti.

JIRÍ CHUM

**SVÁTEK
HUDBY
21. ČERVEN**

SVátek hudby je nejen národní a mezinárodní slavností, ale především svátkem zamilovaných do hudby. Ze své lásky se 21. června vyznají veřejnými hudebními produkcemi jak čeští hudebníci, tak jejich kolegové z více než osmdesáti zemí světa. První letní den tak bude opět slaven mezinárodním hudebním happenin- gem, jehož tradičním účastníkem je dnes i Česká republika.

Čechy byly po staletí srdcem evropského umění i jeho „konzervatoři“. Světu imponovaly nikoliv mocí či bohatstvím, ale hloubkou i šíří umělecké tvorby, kterou vytvářel v celých svých dějinách tento malý národ. V různých oblastech českého umění se objevují stále nové a nové talenty, kterým je třeba pomoci k uplatnění. Založení Nadace českého umění pokládáme za nezbytnou součást a doplněk státních, sponzorských, regionálních i místních institucí, jejichž prioritním cílem je podpora rozvoje českého umění ve všech uměleckých žánrech. Nadace českého umění si klade za cíl umožňovat za pomoci mecenášů, dárců a sponzorů, ať jednotlivců nebo korporací, realizaci hodnotných uměleckých projektů v oblasti hudby, divadla, výtvarného umění a literatury - případně i jiných významných uměleckých iniciativ a námětů, které by jinak bez pomoci Nadace nemohly najít své uplatnění, to znamená styk s veřejností, s divákem, čtenářem, posluchačem. Nadace českého umění vznikla ze svobodné vůle svých zakladatelů i díky podpoře významných osobností českého uměleckého života, které jejím cílům vyjádřily svou důvěru.

Zakladatelé
Nadace českého umění

Čestnými členy Nadace českého umění jsou houslista Pavel Eret, zpěvák Karel Gott, spisovatelka Marie Hakenová, herec a malíř Jan Kanyza, herečka Hana Maciuchová, malíř Rudolf Riedlbauch, skladatel Václav Riedlbauch, klavírista Rudolf Rokl, sochař Milan Vácha.

Sídlo a kontaktní adresa
Nadace je Tusarova 31,
170 00 Praha 7
tel., fax 804760

TOLERANCE '95

Umělecké milieu konstruované na půdorysu profesních spolků či skupin se stalo zřejmě čímsi starožitným. Svět na přelomu tisíciletí nakročeno nenávratně k multimediálnímu sdělování sblízuje výtvarníky a hudebníky způsobem kdysi běžným, poté však zapomenutým dinosaury tvůrčích svazů a nyní opět spjícím k samozřejmosti. Společné výstavy a koncerty, spojené s perspektivou literárních prezentací, naslouchání, dialog, tolerance. Ano, tolerance. Není lepšího pojmu pro naději společnosti a jejího umě-

certu premiér skladeb v Lichtenštejnském paláci, jenž je od konce roku 1993 sídlem Hudební fakulty Akademie múzických umění (HAMU) v Praze. Kromě skupiny, kterou tvoří malíři Jaroslav Bartoš, Jan Kanyza, Jaroslav Kríž, Václav Menčík a Rudolf Riedlbauch, grafici Jan Gabler a Jan Šafránek a sochaři Otto Sukup a Zdeněk Vodička, se představili skladatelé mladší generace Vlastislav Matoušek, Jindra Nečasová, Josef Marek, Adam Klemens, Jiří Pazour, Jiří Bezděk a Marko Ivanovič. Skladby byly záro-

Příspěvky do tohoto servisu přijímá a podle sazebníku odměňuje naše redakce nepřetržitě.

Stručná sdělení, výzvy, pozvánky aj.
PIŠTE, TELEFONUJTE, FAXUJTE.

Tel.: 26 11 97 se záznamníkem,
2422 0936 se záznamníkem,
26 20 30

Fax: 2422 0936 nebo 2422 6068